

ಇನ್ನೇನು ಗುಡ್ಡದ ತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟೆವು... ಎಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತ ಬೆಟ್ಟದ ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಹೊತ್ತು ಪಡುವಣದತ್ತ ಜಾರಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಎವರೆಸ್ಟ್ ಏರಿದಂತಹ ಸಂಭ್ರಮ. ದಣೆದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂಗಾಳಿ ತಂಪೆರೆಯುತಿತ್ತು. ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ನೆಟ್ಟ ಗಾಳಿಯಂತ್ರಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಛೇರಿ ಕಟ್ಟಡ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಚಿಕ್ಕ ಗಾಳಿ ಗುಂಡಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಗುಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗುಡಿಯ ಎದುರಿನ ಬೋರೆಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡದ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಾಗ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿತ ವಾತಾವರಣದ ಅನುಭವವಾಗತೊಡಗಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಆಳ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ ಭೂರಮೆಯ ಚೆಲುವಿನ ನೋಟ ಕ್ರಮೇಣ ನಮ್ಮ ಆಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿತ್ತು.

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಬಾಣಂತಿ ಕಣಿವೆ ಎಂಬ ಅಚ್ಚರಿಯ ಸ್ಥಳವಿದ್ದು ಆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಾವು ಕೆತ್ತಳೆ ಮೈಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾಹಿತಿಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಿದೆವು. ಅದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಕಟ ಎದುರಾದದ್ದು ಇಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ. ಹರಳುಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಸ್ನೇಟಿಂಗ್ ಆಗುವ ಅಪಾಯವಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ

ನಾವು ಸಂಕೋಚ ಬಿಟ್ಟು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಇಳಿಯತೊಡಗಿದೆವು. ಒಂದೆಡೆ ನಾನು ಮತ್ತು ಕಶಿಕು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿ ಕೊರಕಲಿನ ಆಳ ಕಣಿವೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಹಚರರ ಕೈಯಾಸರೆಗೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಗಂಗಾಬಾವಿ ತಲುಪಿದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಳೆದು ಮೂರುವರೆ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಅಳವಡಿಯವರು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಬುತ್ತಿಯೂಟವನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ಹಸಿವು ಇಮ್ಮಡಿಸಿತು. ಜೋಳದ ಖಡಕ್ ರೊಟ್ಟಿ, ಸಜ್ಜೆ ರೊಟ್ಟಿ, ಹೆಸರುಕಾಳು ಪಲ್ಯ, ಕೆಂಪುಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಚಟ್ನಿ, ಲಿಂಬೆ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಸಕ್ಕರೆ, ಬೆಲ್ಲದ ಜಿಲೇಬಿ, ಪದರಪೇಡೆ, ಶೇಂಗಾ ಹೋಳಿಗೆ, ಅನ್ನ, ಸಾಂಬಾರು, ಮೊಸರು, ಹಪ್ಪಳ, ಸಂಡಿಗೆ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಕೊನೆಗೆ ತಿಂದದ್ದನ್ನು ಕರಗಿಸಲು ವೀಳದೆಲೆ. ರುಚಿಕಟ್ಟಾದ ಊಟ ಎಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುತ್ತನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಳಿಸಿತ್ತು.

ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ?: ಗದಗದಿಂದ 31 ಕಿ.ಮೀ ಮತ್ತು ಮುಂಡರಗಿಯಿಂದ 37 ಕಿ.ಮೀ ಅಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಕಪ್ಪತಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬಸ್ ಸೌಕರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಸ್ವಂತ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ●